

bestämmas till ett belopp, betydligt lägre än hvad som för närvarande såsom stämpelings-bevillningsavgift tidningarne påföres.

Huruvida allmänheten genom tidningsläsande bibringas upplysning och kunskaper, eller om denna slags lektyr, såsom äfven påstås, icke är nyttig, synes mig ej böra hafva något det ringaste inflytande vid bedömandet af frågan om lämpligheten att indirekt beskatta den tidningsläsande allmänheten genom tidningarne och periodiska skrifter påförd bevillning, i förhållande till hvars belopp tidningarnes prenumerationspris naturligtvis i viss mån bestämmas. För denna indirekta beskattning har jag icke funnit någon rättsgrund; och i följd häraf vågar jag vördsamt föreslå, att Riksdagen måtte besluta,

att från och med nästkommande år stadgandet om erläggandet af bevillningsavgift för stämpling af tidningar samt andra periodiska skrifter och tryckta afhandlingar må upphävas, samt att, i enlighet med detta förslag, 22 § i gällande bevillningsstadga uteslutes, äfvensom att, i följd deraf, i samma § omförmälda särskilda författning, Kongl. Kungörelsen den 30 November 1860, må förklaras från 1870 års början icke vidare lända till efterrättelse.

Stockholm i Januari 1869.

M. Ahlgren.

N:o 190.

Af Herr M. Ahlgren: Om bestämmande af avgift till Postverket för fortskaffande af tidningar och periodiska skrifter.

Åberopande innehållet utaf min denna dag under N:o 189 afgifna motion, om upphäfvande af stadgandet angående bevillningsavgifts erläggande för stämpling af tidningar samt andra periodiska skrifter och tryckta afhandlingar m. m., får jag, för att

i grundlagsenlig ordning behandlas, samt under förutsättning att berörda motion af Riksdagen bifalles, vördsamt föreslå,

att en lämplig afgift till postverket måtte bestämmas för hvarje exemplar af en tidning, i förhållande till dess storlek, samt för periodiska skrifter, i förhållande till vikt eller arktal, då postverket för fortskaffningen från tryckningsorten anlitas.

Stockholm den 27 Januari 1869.

M. Ahlgren.

N:o 191.

Af Herr O. P. Rylander: Angående underdånig hemställan till Kongl. Maj:t om uppskof med afgörandet af frågan om de afsutna kavalleriregementenas uppsättning.

Enligt Rikets Ständers vid 1863 års riksdag till Kongl. Maj:t aflåtna skrifvelse, att de rustande vid de afsutna kavalleriregementena borde höras, huruvida de voro villiga förnya de år 1870 och 1871 tilländalupna kontrakt om erläggande af hästvakans $7\frac{1}{2}$ tunnor kronotonde, hälften råg och andra hälften korn, emot befrielse att tillhandahålla häst och munderingspersedlar, med ett förhöjdt belopp, i fall nytt kontrakt härom skulle ingås; så har Kongl. Maj:t genom dess Befallningshafvande under år 1867 härom låtit höra de rustande, samt dervid bestämt hästvakansens höjande med tre tunnor spannmål samma sädesslag; eller inom Småland till 63 kubikfot, och de öfriga afsutna kavalleriregementena till 66 kubikfot. De rustande hafva härå i allmänhet svarat, att den fordrade förhöjningen är alldeles för oskäligt hög, och att, heldre än de underkasta sig en så orimlig fordran, de föredraga hästhållningen eller uppsättningen; men då denna uppsättning förorsakar såväl de rustande